

जारदोषतः । सद्यो बभूव चाण्डालः सर्वस्वादधमोऽपि । तीवरेणैव चाण्डालां चर्मकारो बभूव ह । चर्मकायांश्च चाण्डालात् मांसच्छदी बभूव ह । मांसच्छद्यां तीवरेण कोचश्च परिकीर्तितः । कोचस्त्रियान्तु कैवर्त्तत् काण्डारः परिकीर्तितः । सद्यचाण्डालकन्यायां छेदवीर्येण शौनक ! । बभूवस्तु ह्यो पुलो हड्डिकशौण्डिको तथा । क्रमेण हड्डिकन्यायां सद्यचाण्डालवीर्यतः । बभूवः पञ्च पुत्राश्च भ्रष्टा वनचराश्च ते । छेदास्तीवरकन्यायां गङ्गातीरे च शौनक ! । बभूव सद्यो यो बालो गङ्गापुत्रः प्रकीर्तितः । गङ्गापुत्रस्य कन्यायां वीर्येण वेशधारिणः । वभूव वेशधारी च प्रलो युङ्गी प्रकीर्तितः । वेश्यास्तीवरकन्यायां सद्यः शुण्डी बभूव ह । शुण्डीयोषिति वैश्यान्तु पौण्ड्रकश्च प्रकीर्तितः । क्षत्रात् करणकन्यायां राजपुत्रो बभूव ह । राजपुत्रान्तु करणादागरीति प्रकीर्तितः । क्षत्रवीर्येण वैश्यायां कैवर्त्तः परिकीर्तितः । कलौ तीवरसंसर्गातीवरश्च प्रकीर्तितः । तीवर्यां शीयरात् पुलो बभूव रजकः स्मृतः । रजक्यां तीवराश्चापि कोदाली च बभूव ह । नापिताङ्गोपकन्यायां सर्वस्वी तस्य योषिति । क्षत्राद्बभूव व्याधश्च बलवान् स्तर्गाहंश्चकः । तीवरात् शुण्डिकन्यायां बभूवः सप्तपुत्रकाः । ते कलौ हड्डिसंसर्गाद्बभूवुर्दक्षयः सदा । ब्राह्मण्यान्वेषिणीयेण स्मृतोः प्रथमवासरे । कुत्सितशोऽर जातः कूदरस्तेन कीर्तितः । तदशौचं विप्रतुल्यं पतितोऽस्तुदोषतः । सदाः कोटिकसंसर्गादधमो जगतीतले । क्षत्रवीर्येण वैश्यायास्ततोः प्रथमवासरे । जातः पुलो महादस्युर्बलवांश्च वनधरः । चकार वागतीतश्च क्षत्रियो वारितस्तथा । तेन जात्या च प्रत्यश्च वागतीतः प्रकीर्तितः । क्षत्रवीर्येण गूढायास्तदोषेण पापतः । बलवत्यो दुरन्ताश्च बभूवन्ते जातयः । अविद्वक्कन्याः क्रूरा निर्भया रणदुजयाः । शोचाचारविहीनाश्च दुर्दणो धमयन्ति ताः । स्तेच्छात् कुविन्दकन्यायां शराकः परिकीर्तितः । वर्णसङ्करदोषेण बह्वृश्च शठजातयः । तासां नामानि संख्याय को वा वक्तुं हिज ! क्षमः । वैद्योऽश्विनीकुमारेण जातश्च विप्रयोषति । वैद्यवीर्येण गूढायां बभूवुर्बहवो जनाः । ते च स्यास्यगुणत्राय मन्त्रौषधिपरायणाः । तेभ्यश्च जाताः गूढायां ते व्यामपाहिणो भुवि ।

षोडशपदार्थमथ जातिरूपपदार्थभेदश्च गौ०सू० उक्तो यथा

“साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिः” सू० । विदितञ्चैतत् विम्वनायेन । “क्रमप्राप्तां जातिं लक्षयति । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यामिति सावधारणो निर्देशको न व्याप्तिनिरपेक्षाभ्यां साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं दूषणाभिधानं जातिरित्यर्थः यद्यप्युभाभ्यां प्रत्यवस्थानस्य प्रत्येकप्रत्यवस्थानेऽप्यपिरेकप्रत्यवस्थानस्य लक्ष्यत्वे परप्रत्यवस्थानेऽप्यपिर्नवान्यतरप्रत्यवस्थानं निवर्तनं सर्वत्र आतायभावात्तथापि व्याप्तिनिरपेक्षतया दूषणाभिधानमित्येव वाच्यं तेन च सन्दर्भेण दूषणासमर्थत्वं स्वव्याघातकत्वं वा दर्शितं तथा च लक्षादिभिर्दूषणासमर्थसुत्तरं स्वव्याघातकसुत्तरं वा जातिरिति सूचितं साधर्म्यसमादिपक्षविशयन्यायत्वं तदर्थेऽपि वदन्ति” ।

तद्गोदाश्चतुर्विंशतितो च गौतमेन दर्शिता यथा  
 “साधर्म्यवैधर्म्योत्क्रां पक्षवर्गयोपगच्छादिकल्पसाध्यप्राप्तिप्राप्तिप्रसङ्गपतिवृत्तानां तु तत्सिंशयप्रकरणहेत्यर्थापत्त्यविशेषोपपत्तुपलब्धपुनरुपलब्धिनित्यानित्यकार्यसमाः” सू०  
 “तत्र च विशेषलक्षणां जातिं विभजते” सू० ।

अत्र च साधर्म्यादीनां कार्यान्तानां द्वन्द्वे तैः समा रत्नार्थात् साधर्म्यसमादयश्चतुर्विंशतिजातय इत्यर्थः अत्र च जातेर्विशेष्यत्वात् समाशब्दं मन्यन्ते भाष्यवाचित्वादौ समाशब्दः व्यभिचरत्वेषु तु समशब्दो निर्विवाद एव तत्र जातिशब्दस्य स्त्रीलिङ्गतया यद्यपि नान्वयकथापि प्रतिषेधो विशेष्य इति भाष्यादयः । वयन्तु तद्विकल्पादिति स्तत्रस्यविकल्पस्यैव विशेष्यत्वं विविधः कल्पः प्रकारो विकल्पः तथा चैते साधर्म्यसमादयो जातिविकल्पा एव मध्यिमस्तत्रैव । इत्यत्र जातेर्विशेष्यत्वे साधर्म्यं समेत्यपीति द्रूमः समीकरणार्थे प्रयोगः सम इति वार्तिकं यद्यपि नैतावता समीकरणं तथापि समीकरणोद्देश्यकत्वमस्तत्रैव व्यथ वा साधर्म्यमेव ममं यत्र च साधर्म्यसमः एकत्र व्याप्तेराधिक्येऽपि साधर्म्यं सममेवेति भावः” इति  
 “साधर्म्यं वैधर्म्यग्राभ्यामुपसंहारे तद्वर्त्मविषयं योपपत्तेः साधर्म्यं वैधर्म्यं प्रसमी” १।२ सू० ।

“साधर्म्यं वैधर्म्यं समौ लजयति । उपसंहारे साध्यस्योपसंहारणे वादिना कते तद्वर्त्मस्य साध्यरूपधर्मस्य यो विषय्यो व्यतिरेकस्तस्य साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां कैवल्यभ्यां व्याप्तिप्रपेक्षाभ्यां यदुपपादनं ततो हेतोः साधर्म्यवैधर्म्यसमावुच्येते तदयमर्थः वादिना कन्वयेन व्यतिरेकेण वा साध्ये साधिते प्रतिवादिनः साधर्म्यं मान्यपटञ्जलेन च